

ČTYŘLÍSTEK

JARO 2016/1

Vydává: Domov Husova

.Kytíčka fialek /Jaroslav Seifert/

*Podruhé nesmíš utrácet,
prozrad' mi, kolikpak stála?*

*A těch pár maminčiných vět
znal jsem už téměř nazpaměť.
Šetrila vždycky z mála.*

*K holiči radši měl bys jít.
To znám již, teď možná dodá:
Zítra budeš chtít na sešit,
a kde mám na to všechno vzít,
krejcaru je dnes škoda!*

*Jen násilím ji vtiskl jsem
ten modrý chomáček jara.
Když splácela mi polibkem,
zaševelilo jejím rtem:
Synáčku, už jsem stará.*

*Rok co rok se tak zlobila,
později mihn' už sice.
Když vázičku si rozbila,
dávala kvítka spanilá
do sklenky od hořčice.*

Úvodník

Vážení přátelé,

dovolte mi pozdravit Vás v novém roce 2016 a napsat zase pár slov na úvod dalšího čísla našeho časopisu.

Přemýšlela jsem tak trochu, o čem mají ty úvodníky vlastně být. Asi se zde nečeká nějaká zásadní informace, ani se sem nehodí přesné údaje o hospodaření organizace či dalších konkrétních záležitostech. Zkusila jsem se dokonce podívat na internet a do Wikipedie, jak má takový úvodník vypadat či co má obsahovat, ale žádný odkaz, který by to vysvětloval, jsem nenašla. Ve škole jsme se to určitě učili, to si z hodin slohu pamatuji, ale nepamatuji se již, co konkrétně tam má být☺. Když si představím, co se píše v úvodnících v časopisech, které znám, tak většinou v nich jsou nějaké vtipné příhody, zážitky či postřehy šéfredaktorů.

Já ale nejsem šéfredaktorem našeho časopisu a žádnou vtipnou příhodu, která by se mi v poslední době stala, si teď zrovna nemohu vybavit. A nejraději stejně píšu o počasí, protože já mám ráda počasí, ať je, jaké je! Teda až na to dnešní – namrzající déšť, mlhavo, lezavo - to je opravdu jedna z těch horších „počasových“ variant. Takže dnes se nebudu rozplývat nad tím, jak je krásně, ale popřeji nám všem, ať nám to v roce 2016 klouže jen tím správným směrem (a vtipná příhoda bude třeba příště).

Vše dobré v nadcházejících měsících!

Vaše Hana Hlaváčková

Aktuality z našich Domovů

Co chystáme - nejdůležitější informace:

Husova:

- Koncem února se potěšíme s dětmi z mateřské školy a po dohodě s paní učitelkami naše spolupráce s nimi bude pokračovat i nadále. Každý měsíc děti přijdou a společně se seniory budou kreslit, vyrábět, ale i trénovat třeba paměť.
- V březnu za námi přijdou členové dětského sboru Kalamajka, aby nám připomněly oslavu Velikonoc v dřívějších dobách. Také paní Lipenská přijde se svým velikonočním povídáním. Budeme plést pomlázky, barvit a zdobit vajíčka, péct perníčky. Znovu se s chutí pustíme do jarní výzdoby našeho Domova a venkovního posezení. Doufáme, že první jarní sluneční paprsky na sebe nenechají dlouho čekat a my se budeme moct posadit venku a tu energii vstřebávat.

U Panských:

- V březnu nás čeká vystoupení Agentury Viola „S kyticí písní jedeme k vám“ a tematické vyprávění paní Lipenské – Velikonoce. V dubnu, jako každý rok, nás navštíví čarodějnice a opečou nám špekáčky. V květnu plánujeme pozvat děti z Mateřského centra Zvoneček.

Břevnice:

- Před Velikonocemi provoníme Domov pečením perníkových vajíček a jidášů z kynutého těsta. Jarní tradice nám připomene svým vystoupením folklórní soubor Škubánek, který k nám přijede 19. 3. s velikonočními říkankami a zpěvem. Sami budeme ctít tyto tradice nejen jídlem, ale i barvením vlastních domácích vajíček v cibulových slupkách a pletením pomlázek.
- S příchodem jara se bude probouzet i naše zahrada, kterou postupně začneme obydlovat. Až se „zazelená“ opět přivezeme do ohrady ovce, osázíme truhlíky a budeme se těšit na vlastní ředkvičky, mrkev a další, jistě bohatou, úrodu.

Kulturní akce a aktivity

Husova:

- Celý rok pracujeme a hrajeme si s různým materiálem. Vyrábíme věci, které jsou pro radost nám všem, ale i když je potřeba jiná práce, rádi pomůžeme. Natírali jsme lavičky, truhlíky, vyráběli z keramické hlíny, z různých přírodnin. Nejlépe se nám pracuje společně s dětmi. Jejich elán nás vždy nadchne a trochu i nakazí a „práce“ nám jde lépe od ruky. Společné práce si vystavíme na chodbu, aby se mohli podívat i ostatní.

- Narozeniny jsme tentokrát oslavovali společně s dětmi ze ZŠ Sady s jejich dětským pěveckým sborem pod vedením pana učitele Kletečky. Jejich vystoupení bylo nádherné a odpoledne se rozzářilo šťastnými úsměvy nás i dětí.

- Paní Lipenská přišla vyprávět o adventu, o vánočních tradicích a zvycích. I my jsme připravili a vyrobili ozdoby na stromček, nachystali svícný. Trochu s předstihem jsme nazdobili stromčky na chodby, aby ta vánoční atmosféra dýchla nejen na nás, ale i na naše rodinné příslušníky.
- Prvního prosince, kdy venku bylo jako na jaře (15°C), jsme si promítli krásnou animovanou pohádku Ledové království. Ať si tu zimu vytvoříme alespoň uvnitř domova. Pohádka, kde nechyběly princezny, ale hlavně zimní krajina, rampouchy a spousta ledu. Zavzpomínali jsme s klienty na zimní sporty, kdo z nich rád bruslil nebo hrál hokej či lyžoval. Kdo měl brusle opravdové, vyprávěl

o bruslích na kličku, o lyžích ze sudu apod. Někomu se líbilo víc povídání a vzpomínání než pohádka, ale zimu jsme měli už všichni v srdíčku.

- A v prosinci přichází Mikuláš. Ale my jako správní patrioti jsme nejdříve nechali po Domově projít Barborky (máme sv. Barboru ve znaku Domova a nemůžeme ji jen tak obejít).

Mikuláš přišel s čerticemi a andílkem a s košem plným dárků. Sešli jsme se v jídelně, aby se svatý muž tolik nenachodil. Kniha hříchů nám řekla, kdo z nás dostane uhlí (nakonec kousek uhlí dostali všichni, prý pro štěstí) a kdo dobroty (ty dostali také všichni)? Nestala se někde chyba? Byla legrace a pohoda a to je to hlavní. Mikuláš se rozloučil s přáním všeho dobrého a hojnosti pro všechny lidi dobré vůle.

- Děti z Mateřské školy v Nádražní ulici v Havlíčkově Brodě nám přišly zahrát a zazpívat před vánočními svátky. Pro děti to byla generální zkouška před vystoupením pro rodiče na vánoční besídku, pro nás hezké vánoční dopoledne. Děti pro klienty vyrobily malé dárečky, které na konci vystoupení rozdaly s přáním zdravíčka a štěstíčka nám všem.

- Společně s paní ředitelkou, personálem a klienty jsme oslavili vánoční svátky. Klienti si připravili malé divadelní představení o zajících, kteří šli do Betléma, popřálo se prosincovým oslavencům, pochutnali jsme si na vánočním cukroví, zazpívali koledy. Příjemně jsme strávili odpoledne a těšili se na nadcházející svátky. Někdo z nás je bude trávit v kruhu rodiny,

ostatním přijedou popřát rodinní příslušníci. Tak i Vám všem přejeme krásné a pohodové vánoční svátky a hodně zdraví do nového roku.

- V úterý 22. 12. 2015 jsme přivítali vzácnou návštěvu - přijel se za námi podívat člen Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR MUDr. Vít Kaňkovský a místostarosta Havlíčkova Brodu Ing. Čeněk Jůzl. Přijeli si popovídat s klienty, pan Kaňkovský zahrál na kytaru a zaspíval vánoční písně, zhlédli zkrácenou verzi vánoční pohádky. Nakonec popřáli klientům do nového roku hodně zdraví a štěstí a dali malý dáreček. Toto neformální setkání přineslo nejednu slzičku radosti v očích klientů.

- A ještě něco z našeho odpoledního šibřinkového karnevalu. Muzikanti hráli moc pěkně, zaspívali jsme si, ochutnali jitrnice, tlačenku a ke kávě nám moc chutnaly koblížky usmažené v kuchyni U Panských. Paní kuchařky, děkujeme! Masky se proháněly po chodbách i po pokojích, aby navštívily všechny klienty Domova. Ti, co byli na jídelně, se mohli seznámit s jeptiškou, mnichem či bacilem. A Červená Karkulka? Tak tu skutečně nikdo nepoznal. Klienti hádali, ale prohádali. Pro ty, kdo ještě neví, byla to paní Poubová, aktivizační pracovnice. Ale nejkrásnější byl kůň, pojmenovaný Fuksa. Podupával si do rytmu písničky, někdy dokonce stepoval.

U Panských

- Prosinec byl jako každý rok ve znamení mnoha aktivit. Zdobili jsme Domov a dokončovali jsme výrobky na Barevné vánoce v Jihlavě. I letos přišlo na Krajský úřad mnoho lidí, kteří zde vybírali dárečky pro své blízké. Byli jsme úspěšní a prodali velkou část našich výrobků.

- Navštívil nás Mikuláš s houfem andělů a čertů a jejich koledy nám zpříjemnily čtvrteční podvečer.
- Posledním týdnem v projektu Český rok byl Vánoční týden, který jsme si opravdu užili. Hned v pondělí jsme krásně nazdobili vánoční stromčky a odpoledne si poslechli příběhy z knihy „Co vyprávěl vánoční zvonek“. Ve vzpomínkovém pořadu „Všechny náhody Vladimíra Dvořáka“ nám pan Šimon Pečenka připomněl osobnost tohoto herce a baviče.

Abychom si mohli během svátků i zamlsat, vyrobili jsme nepečené kuličky a upekli linecké cukroví. Ve čtvrtek odpoledne jsme se společně sešli na Vánočním posezení, kde naši obyvatelé vystoupili s pásmem vánočních básní, koled

a zvyků. Vystoupení oživil hrou na kytaru a zpěvem pan Josef Karhan. Strávili jsme příjemnou hodinku, ve které jsme si zazpívali koledy a pochutnali si na punči a vánočním cukroví. Na závěr týdne jsme se pobavili u českého filmu Anděl na horách.

- Těsně před Vánoci nás potěšil svými vánočními písněmi Pěvecký sbor Gymnázia v Havlíčkově Brodě.
- S novým rokem jsme zahájili dva nové projekty – Rok v přírodě a Řemeslné dílny.
- **Rok v přírodě** - zde si budeme povídat, co se děje v přírodě během jednotlivých měsíců a připomeneme si také lidové pranostiky.
- **Řemeslné dílny** - se budou zaměřovat na ukázkou různých rukodělných technik, které si zájemci budou moci každý měsíc vyzkoušet. Každý druhý měsíc zde přivítáme hosta, který nám blíže představí techniku, kterou se ve své tvorbě zabývá.
- Během celého roku si také budeme připomínat významné a mezinárodní dny a povídat si o jejich vzniku a účelu.
- V lednu nás přišla svým vyprávěním o Františku Nepilovi potěšit paní Lipenská a oslavili jsme s klienty narozenými v lednu jejich narozeniny.

- V únoru jsme se vydováděli při Masopustní veselici. Do průvodu masek se letos zapojilo i hodně obyvatel. Paní kuchařky nám usmažily výborné koblihy a uvařily sladký punč. Prožili jsme příjemnou hodinku plnou hudby a dobré nálady.

Dění kolem nás...

Stará budova nemocnice uvolní místo novému domovu pro seniory

Plánovaný projekt Domova pro seniory byl představen veřejnosti v zasedací místnosti Městského úřadu v Havlíčkově Brodě. Výstavbě domova bude předcházet demolice původní více jak stoleté budovy, ve které se nachází plicní a oddělení pro dlouhodobě nemocné pacienty (ODN).

V roce 1905 se započalo se stavbou tohoto nového pavilonu B (dnes plicní oddělení a ODN), který byl spojen s budovou A (dnešní Domov pro seniory) podzemní chodbou a tunelem v patře. V roce 1906 začala tedy s počtem 195 lůžek fungovat další část nemocnice. O vysokou úroveň léčby pacientů se postaral tehdejší primář MUDr. František Zahradnický, asistent chirurgické kliniky profesora Maydla v Praze.

Rekonstrukce budovy (plicní oddělení a ODN) by nepokryla požadavky moderního Domova a tak staré musí ustoupit novému a věříme, že lepšímu.

Tak si jenom připomeneme ve fotografiích tuto budovu :

Sociální okénko

Vážení přátelé, milí obyvatelé,
rok se s rokem sešel a píšeme již rok 2016. V letošním roce v těsné blízkosti bude probíhat stavba nové budovy našeho domova, nebude to určitě příjemné pro nikoho z nás, ale pokusíme se vám pobyt zde zpříjemnit, jak jen to bude

možné. Opět nás čeká spousta aktivit v domově jako je společné i individuální cvičení, práce v klubovně, oslavy narozenin a drobné kulturní akce. Naše aktivizační pracovnice se snaží udělat pro vás pestrý program, aby bylo z čeho vybírat. S blížícím se jarem a v letních měsících se budeme snažit využít možnosti chodit ven, doufáme, že stavba nové budovy bude co nejméně zasahovat k našemu posezení pod lípou.

Také už jste se jistě ze sdělovacích prostředků, od svých blízkých a známých dozvěděli, že v měsíci únoru vám všem bude vyplacen jednorázový příspěvek k důchodu ve výši 1200 Kč. Je to jakási kompenzace za nízkou valorizaci důchodů. Tento jednorázový příspěvek vám všem bude vyplacen v celé výši, což je určitě dobrá zpráva, protože výše vašich důchodů vám leckdy nedovolí dopřát si vše potřebné.

Co říci závěrem? Chtěla bych vám, našim obyvatelům, popřát co nejvíce klidu v tomto roce. Ať se vás nadcházející změny dotknou co nejméně a vy si můžete i nadále užívat klidu a nějakých těch společenských aktivit v takové míře, v jaké si přejete.

Krásné jaro všem přeje Šárka Sedláková, sociální pracovnice

Jaké jsme dostali vysvědčení?

Před měsícem nosily děti domů pololetní vysvědčení, ale i my vám jedno můžeme ukázat. Koncem minulého roku vyplňovali někteří z vás dotazníky, které se týkaly vaší spokojenosti s péčí a nabídkou aktivit v Domově. A jaké byste tedy dali našemu Domovu pomyslné vysvědčení?

Z vašich odpovědí vyplynulo, že mezi nejnavštěvovanější aktivity patřilo na budově Husova hudební odpoledne s panem Karhanem, cvičení a promítání filmů. Na budově U Panských to byly bohoslužby, narozeninová setkání a cvičení.

Děkujeme vám všem, kteří jste se dotazníkového šetření zúčastnili. Pokud máte jakékoliv připomínky k naší práci, neváhejte nám to říci. S Vaší pomocí můžeme pracovat lépe!

Vysvědčení	
<i>Péče o obyvatele (práce našich pečovatelek)</i>	1
<i>Péče o zdraví obyvatel</i>	1
<i>Úklid v Domově</i>	1*
<i>Spokojenost se stravou</i>	1-
<i>Nabídka aktivit</i>	1
<i>Informace o akcích</i>	1
<i>Časopis čtyřlístek</i>	1-
<i>Služby pedikérky, kadeřnice</i>	1*

Marie Prášková, metodik

Zdravotní okénko

Náš domov a nové způsoby udržování fyzické kondice

Od minulého roku funguje v domově na Husově ulici nový přístroj pro udržování celkové kondice. Oficiálně se jmenuje Tera – trainer, což je poměrně složitý název.

Z vlastního pozorování mohu říci, že si u našich obyvatel získal velkou oblibu a to u obou pohlaví – u mužů i u žen. Umožňuje procvičování horních končetin, dolních končetin nebo obojího. Zároveň také pomáhá udržovat nebo i zlepšovat fyzickou kondici. Pohyby, které Vás „nutí“ vykonávat, jsou šlapání (jako na kole) a podobný pohyb můžete případně provádět i rukama.

Můžete šlapat časový limit (nejčastěji 15 minut) a případně si navyšovat (nebo snižovat) při jednotlivých cvičeních zátěž. Zároveň se Vám počítá i vzdálenost, kterou za daný čas ujedete, takže si sami můžete porovnávat, jakou fyzickou kondici momentálně máte.

Pokud by Vás toto nebavilo, pak lze cvičení absolvovat formou hry (např. ježek propichuje z nebe padající balónky, brankář chytá góly).

V domově U Panských máme přístroje sloužící k podobnému účelu nainstalované v zahradě. Nejsou sice počítačově řízeny, ale zato jsou umístěny v tak krásném prostředí, že už jen posezení na nich může být příjemným zážitkem. A pokud ještě svítí sluníčko, pomáhá nám to v ozdravné kúře při vytváření vitamínu D.

Přeji nám všem co nejvíce fyzické aktivity při co největší spokojenosti ☺

S úctou Lenka Drahošová, hlavní sestra

Společenská rubrika

Husova

V období od prosince 2015 do konce května 2016 oslaví životní jubilea:

90. narozeniny - paní Olga Kalašová

80. narozeniny - paní Marie Konvalinová

85. narozeniny - paní Eva Kopáčová

70. narozeniny - pan Štefan Domoczki

Oslavencům přejeme do dalších let pevné zdraví a životní optimismus.

Od prosince 2015 jsme zde přivítali 6 nových obyvatel:

paní Marii Konvalinovou

paní Marii Horáčkovou

paní Libuši Rakušanovou

paní Vlastu Zelenou

pana Marii Halíkovou

paní Věru Hapatykovou

Novým obyvatelům přejeme, aby se jim v našem domově dobře žilo.

V lednu 2016 nás opustila:

paní Marie Rajtrová

V lednu a v únoru 2016 se přestěhovali do jiného zařízení:

pan Jaroslav Kučera

pan Jindřich Dymák

pan František Palán

paní Blažena Caklová

U Panských

Od ledna 201 jsme zde přivítali 4 nové obyvatele:

paní Jiřinu Zvolánkovou

paní Evu Brabencovou

paní Martu Nedvědovou

paní Ludmilu Kopicovou

Novým obyvatelům přejeme, aby se jim v našem Domově dobře žilo.

Během prosince 2015 až února 2016 nás opustili:

paní Blažena Nápravníková

paní Anna Niklová

paní Marie Jiránková

Slovo obyvatel

Ohlédnutí

Po zhlédnutí dvoudílného filmu Vražda v Polné se rozpoutala diskuse o vraždě Anežky Hrůzové, jak to vlastně celé vzniklo a proč byl potrestán nevinný Leopold Hilsner jenom proto, že byl Žid. Tzv. Hilsneriáda byla největším propuknutím antisemitismu na českém území během 19.století.

„Na toto téma tehdy vznikla i lidová odrhovačka:

*Nekupujte u Židů,
cukr, kávu, mouku,
voni nám zavraždili
modrovokou holku.*

*Anežka Hrůzová
byla zavražděná,
vod Poldy Hilsnera
byla podřezaná.*

*Zeptejte se Sálusa,
jak ji táhli do lesa.
Sálus u ní vartu stál,
když jí Hilsner
podřezal.*

I před II. světovou válkou, jak vyprávěla klientka našeho Domova, se zbrojilo proti židovské obci. Tatínek jí říkal zkrácenou verzi říkanky, kterou slýchal od lidí: „Nekupujte od Židů, cukr, kafe, mouku, zabili nám Anežku, modrovokou holku.“

Do školy s ní chodila spolužačka, která byla se smíšeného manželství, na nějaký čas se úplně ztratila, až po roce 1945 zase znovu nastoupila do školy.

Do tzv. „reálky“ s ní chodila zase jiná spolužačka ze židovské rodiny. Celá rodina byla transportována do koncentračního tábora, rodiče i babička zahynuli, ona se vrátila sama.

V Humpolci bydlela další židovská rodina, měli svůj obchod. Pro nás děti to byla „honorace“. Děti měly chuť, chodily hezky oblekané. Když jsme se dozvěděli, že mají jet do koncentračního tábora, mysleli jsme si, že jedou někam na krásnou dovolenou, bohužel se také nevrátili.

A tak jeden film nám vrátil vzpomínky na těžké časy války. Snad už se něco takového opakovat nebude.

Vyznání

Můj tatínek prožil své mládí v Humpolci a již od dětství rád maloval. Studoval na krajinářské soukromé škole u profesora F. Engemullera. Byl především malíř krajinář, pracoval zejména s tématem zimní přírody. Maloval v okolí Želiva, Humpolce, Herálce, kde bydlel se svou rodinou.

Při svém malování venku v terénu seděl na třínožce, na kolenou kazetu s barvami a kolem něj houf dětí. Neodháněl je, aby měl klid při malování, ba právě naopak, rád si s dětmi povídal.

Jednou, když mi bylo pět let, jsem jela s tatínkem na návštěvu ke známým do Prahy. Šli jsme kolem obchodu, kde ve výloze bylo nádherné porcelánové nádobíčko. Mě se moc líbilo. Tatínek souhlasil se mnou, že je moc krásné, ale spěchal a nákup by nás zdržel. Jenže já se zastavila a plakala tak

dlouho, že tatínek vešel do obchodu a nádobíčko koupil. Já pak s hrdostí všem na návštěvě pyšně ukazovala porcelánové hrníčky a zvala všechny na čaj.

Když už jsem byla slečna, začaly plesy, rád si tatínek se mnou vyšel do společnosti. Tancovat moc neuměl, ale rád si s lidmi povyprávěl, vypočetl a pobavil se.

Tatínek byl malíř, umělec, který ale nikdy nezapomínal na svou rodinu, děti, vnoučata, které měl nade vše rád.

Pro zamyšlení.....

Interview s Bohem ...

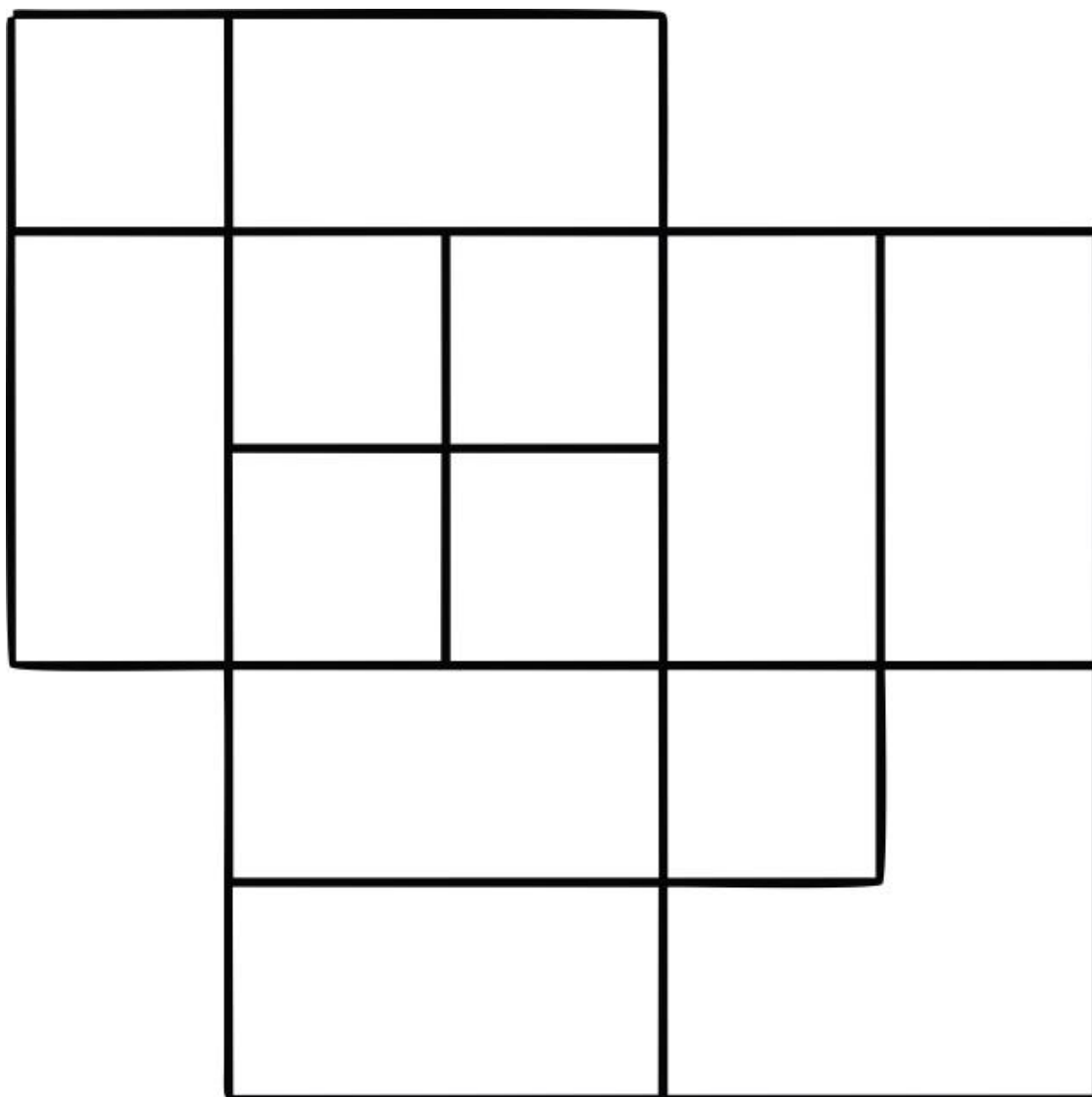
„Pojď dál," řekl Bůh „tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?" „Jestli máš čas“, řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?" „Co Tě na lidech nejvíce překvapuje?"

Bůh se zavrtěl v křesle a odpověděl: „To, že je nudí být dětmi a tak pospíchají, aby dospěli. A když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že se tolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost a tak vlastně nežijí ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít a že umírají, jako kdyby nikdy nežili." Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?" Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, ale přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždy nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musí odpouštět." Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mě udělal čas. Poděkoval jsem mu za vše, co pro mne a mou rodinu dělá. Bůh odpověděl: „Kdykoli. Jsem tu 24 hodin denně. Jen se zeptej a

já ti odpovím." Lidé zapomenou, co jste řekli, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

Trénink paměti a logického myšlení

Kolik je na obrázku celkem čtverců?

Stránky zábavy

- Dědeček se rozhodl zhubnout a začal cvičit: „Upažit, připažit, upažit...“. Po půl hodině se ho babička ptá: „Tak co, kolik jsi už shodil?“ „Zatím dvě vázy.“
- U večeře se chlubí Pavlík tatínkovi: „Tati, zbavil jsem babičku zlovyku, už si nekouše nehty!“ „To jsi hodný kluk, a jak se ti to povedlo?“ „Zakopal jsem jí zuby na zahradě!“
- „Babičko, ty tvoje brýle zvětšují nebo zmenšují?“ ptá se Adélka. „Zvětšují, Adélko.“ „Tak si je, babi prosím na chvíli sundej a ukroj mi kus dortu.“

Anketa:

Anketní otázka z minulého čísla:

Jaký byl váš nejkrásnější vánoční dárek a co byste chtěli letos najít pod stromečkem?

Odpovědi:

- já žádné dárky nechtěla, které jsem dostala, zase jsem je rozdala
- manželka v posteli
- mrkácí panenka, ale bratr dostal medvěda, kterého se bál, a tak jsme si to vyměnili
- brusle kanady
- jedna vnučka navíc (už jedenáctá)
- mluvící a chodící panenka
- wellness pobyt v Třeboni
- dětský šicí stroj
- zdraví

Nová anketní otázka:

Jak se vám spí?

Vaše odpovědi na anketní otázku:

- můžete napsat anonymně a vhodit do schránky na stížnosti
- můžete sdělit aktivizačním pracovnícím

Adresa sídla: Domov pro seniory Havlíčkův Brod, Husova 2119, 580 01 Havlíčkův Brod
Redakční rada: Hana Hlaváčková, Eva Hedbávná, Lenka Drahošová, Marie Prášková, Hana Kubátová, Vašková Božena
Kontakt a náměty: h.kubatova@ddhb.cz
Vydáno dne: 23. 2. 2016